

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דֵּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת בְּהָר

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְר תְּזַכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִי"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קז ע"ב - קח ע"א
סוד הלילי בזמן הגלות והמקדש

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי לֵאמֹר. (ויקרא כ"ה) דְּבַר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תָבֹאוּ
אֶל הָאָרֶץ וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת
הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה וְגו'. הַאי קָרָא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
אוֹקִימָנָא, דְּהִיא סְלֵקָא וּמְתַחַבְרָא בְּמַלְכָא קְדִישָׁא
בְּזוּגָא שְׁלִים.

הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזִבַּח כָּל הַלֵּילָה
וְגו'. תָּא חַוִּי, כִּיּוֹן דְּעָאֵל לֵילֵיא, וְתִרְעִין
סְתִימִין, דִּינִין תַּתְּאִין מְתַעְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִזְלִין
וְשִׂאטִין, חֲמָרִי וְאַתְנִי וְכִלְבִּי. חֲמָרִי הָא אוֹקִימָנָא,
וְכִלְבִּי וְאַתְנִי, לֹא שִׂאטִין וְלֹא אִזְלִין, אֶלְא בְּהוּ
עַבְדֵי חֲרָשֵׁיא לְבָנֵי נָשָׂא. כְּגוֹן בְּלַעַם, וְאוֹקְמוּהָ.
כִּדִּין כָּל בְּנֵי עֵלְמָא גֵימִין, וּמְזִבַּח תַּתְּאָה דְּלִבְר
אֶתְוֹקְדָה.

כְּפִלְגָּנוֹת לֵילֵיא, אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן, וּמַהֲהוּא מְזִבַּח
תַּתְּאָה, נָפִיק שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא, וְתִרְעִין
אֶתְתַּחֲחוּ, וְדִינִין תַּתְּאִין אֶתְכַנְשׁוּ בְּנוֹקְבֵייהוּ,
וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא אִזִּיל וְשִׂאט, וְתִרְעִין דִּין עֵדוֹן
רוּחַ צְפוֹן, וּמֵאוֹתוֹ הַמְזִבַּח הַתַּחְתּוֹן יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ, וְהַתַּחְתּוֹנִים מְתַכְנְסִים לְנֹקְבִים שְׁלֵהֶם, וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה, וְשַׁעֲרֵי גֵן עֵדֶן

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר
סִינִי לֵאמֹר. דְּבַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וְגו'. רַבִּי
אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ויקרא ו) זֹאת
תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה
וְגו'. פְּסוּק זֶה בְּכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל בְּאַרְנוֹ, שֶׁהִיא עוֹלָה
וּמְתַחַבְרָת עִם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
בְּזוּג שְׁלֵם.

הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל
הַמְזִבַּח כָּל הַלֵּילָה וְגו'. בֵּא
רְאֵה, כִּיּוֹן שְׁנַכְנַס הַלֵּילָה
וְהַשְּׁעָרִים סְתוּמִים, הַדִּינִים
הַתַּחְתּוֹנִים מְתַעוֹרְרִים
בְּעוֹלָם, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים
חֲמוּרִים וְאַתּוֹנוֹת וְכִלְבִּים.
חֲמוּרִים הָרִי בְּאַרְנוֹ, וְכִלְבִּים
וְאַתּוֹנוֹת לֹא מְשׁוֹטְטִים וְלֹא
הוֹלְכִים, אֶלְא בְּהֵם עוֹשִׂים
כְּשָׂפִים לְבָנֵי אָדָם, כְּמוֹ
בְּלַעַם, וּפְרָשׁוּהָ. אִז כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם יִשְׁנִים, וְהַמְזִבַּח
הַתַּחְתּוֹן הַחִיצוֹן שׁוֹרֵף.

בְּחִצּוֹת הַלֵּילָה מְתַעוֹרְרִת
וְהַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים, וְהַדִּינִים
וְשַׁעֲרֵי גֵן עֵדֶן

אֶת־פֶּתְחוֹ, עַד דְּמַטֵּי (נ"א צֶפְרָא) הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא,
 אֶת־פְּלָג לְכַמָּה סְטָרִין דְּעֵלְמָא, וְעָאֵל (ד' ק"ח)
 תַּחֲוֹת גְּדַפּוּי דְתִרְנַגּוּלָא וְקָאֵרִי. (א"ו)

כִּדִּין קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּין צְדִיקָיָא,
 וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּחַת לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִידָה
 הוּא, עַד דְּאֲתֵי צֶפְרָא. כִּיּוֹן דְּאֲתֵי צֶפְרָא, אֲשֶׁתִּכַּחוּ
 מִשְׁתַּעֲנִין בְּרִזָּא חֲדָא. וְאִית לָהּ גַּיְיָחָא בְּבַעֲלָהּ. הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזִבַּח כָּל הַלֵּילָה
 וְגו'. עַד הַבֶּקֶר, דְּהָא בְּצֶפְרָא דִּינִין וְשְׁלֵהוּבִין
 אֲשֶׁתִּכְכוּ, וּכְדִין אֲתֵּר אֲבָרָהֶם בְּעֵלְמָא, וְגַיְיָחָא
 הוּא דְכָלָא.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, לָא
 אֲשֶׁתִּכְחוּ בָּהּ דִּינִין תַּתְּאִין, וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל
 הֲוֹת בָּהּ בְּגַיְיָחָא, עַל פְּנֵי דְכְּרוּבִים. כְּמָה
 דְּאֲתַמַּר, דְּכְּתִיב, (ישעיה א) צֶדֶק יִלֵּין בָּהּ. כִּדִּין הֲוֹת
 לָהּ גַּיְיָחָא מִכָּלָא. דְּהָא יִשְׂרָאֵל לָא גַּיְיָמִין, עַד
 דְּמִקְרִבֵי קָרְבָּנָא דְּבִין הָעֲרֻבִים, וְאִסְתְּלִיקוּ דִּינִין.
 וְעוֹלָה הָוָה אֲתוּקַד עַל מִדְּבַחָא, וּכְדִין הָוָה לָהּ
 גַּיְיָחָא מִכָּלָא, וְלָא אֲשֶׁתִּכַּח אֱלֹא אֶתְתָּא
 בְּבַעֲלָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כִּי תִבְאוּ וְגו' וְשַׁבְתָּה
 הָאָרֶץ, גַּיְיָחָא וְדָאִי. (ויקרא כה) וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שַׁבַּת
 לַיְי', שַׁבַּת לַיְי' מִמֶּשׁ.

עַל הַמְּזִבַּח, וְאִזְ הָיָה לָהּ נַחַת מִהַכֹּל, וְלֹא נִמְצָא אֱלֹא אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב כִּי תִבְאוּ וְגו'
 וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ, מְנוּחָה בּוֹדָאִי. וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שַׁבַּת לָהּ, שַׁבַּת לָהּ מִמֶּשׁ.

נִפְתָּחִים, עַד שְׁמַגִּיעָה (הַבֶּקֶר)
 אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהֶבֶת, וּמִתְחַלְקַת
 לְכַמָּה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
 וְנִכְנָסַת תַּחַת פְּנֵי הַתִּרְנַגּוּל,
 וְהוּא קוּרָא.

אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא
 בֵּין הַצְּדִיקִים, וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁבַּחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, עַד שְׁמַגִּיעַ הַבֶּקֶר. כִּיּוֹן
 שְׁמַגִּיעַ הַבֶּקֶר נִמְצָאִים
 מְסֻפְּרִים בְּסוּד אֶחָד, וַיֵּשׁ לָהּ
 נַחַת עִם בַּעֲלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזִבַּח כָּל
 הַלֵּילָה וְגו'. עַד הַבֶּקֶר, שְׁהֵרִי
 בַּבֶּקֶר הַדִּינִים וְהַשְּׁלֵהֶבוֹת
 שׁוֹכְכִים, וְאִז מִתְעוֹרֵר
 אֲבָרָהֶם בְּעוֹלָם, וּמְנוּחָה הִיא
 שֶׁל הַכֹּל.

בֹּא רְאֵה, כִּיּוֹן שְׁנִכְנְסוּ
 יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ, לֹא נִמְצָאוּ בָּהּ
 הַדִּינִים הַתַּחְתּוֹנִים, וּכְנִסְתָּ
 יִשְׂרָאֵל הֵיְתָה בָּהּ בְּמְנוּחָה עַל
 פְּנֵי הַכְּרוּבִים, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר,
 שְׁכַתוֹב (ישעיה א) צֶדֶק יִלֵּין בָּהּ.
 אִז הָיָה לָהּ נַחַת מִהַכֹּל, שְׁהֵרִי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁנִים עַד
 שְׁמִקְרִיבִים אֶת הַקָּרְבָּן שֶׁל
 בֵּין הָעֲרֻבִים, וּמִסְתַּלְקִים
 הַדִּינִים. וְהָעוֹלָה הֵיְתָה בּוֹעֶרֶת

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קח ע"א
סוד יציאת עבד עברי בשביעית

וּשְׁבֹתָהּ הָאָרֶץ שֶׁבֶת לַיּוֹם, שֶׁבֶת לַיּוֹם מִמָּשׁ. תּוֹ
פֶתַח רַבִּי אֶלְעָזָר, (שמונת כא) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וְגוֹ'. בְּגִין דְּכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
דְּאִתְגַּזֵּר, דְּאִית בֵּיהּ רְשִׁימָא קַדִּישָׁא, אִית לִיהּ
נִיחָא בְּשִׁמְטָה. דְּהָא דִּילִיהּ הוּא הֵהוּא שְׁמִטָה,
לְנִיחָא בֵּיהּ. וְדָא אֶקְרִי שֶׁבֶת הָאָרֶץ, וְדָאִי חִירוֹ
אִית בָּהּ. נִיחָא בָּהּ, כְּמָה דְשֶׁבֶת נִיחָא הוּא
דְכֻלָּא, הַכִּי נָמִי שְׁמִטָה נִיחָא דְכֻלָּא, נִיחָא הוּא
דְרוּחָא וְגוֹפָא.

תָּא חֲזִי, ה' נִיחָא הוּא דְעֵלְאִי וְתַתְּאִי. בְּגִין
כְּךָ, ה' עֵלְאָה, ה' תַּתְּאָה. נִיחָא דְעֵלְאִין,
נִיחָא דְתַתְּאִין. ה' עֵלְאָה, שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע
פְּעָמִים. ה' תַּתְּאָה, שְׁבַע שָׁנִים בְּלַחֲוֹדֵיהּ. דָּא
שְׁמִטָה, וְדָא יוֹבְלָא.

וְכֹד מְסַתְּפְלִין מְלִי כֻלָּא חַד. בְּגִין כְּךָ וּשְׁבֹתָהּ
הָאָרֶץ, בְּהֵהוּא נִיחָא דְאַרְעָא, אֶצְטְרִיכוּ
עֲבָדִין נִיחָא. וּבְגִין כְּךָ, וּבְשִׁבְעִיעִית יֵצֵא לַחֲפְשִׁי
חֲנָם. חֲנָם, מֵהוּ חֲנָם. דְּלָא יְהִיב לְמַאֲרִיהּ כְּלוּם.

צְרִיכִים הָעֲבָדִים מְנוּחָה. וּמִשׁוּם כְּךָ, וּבְשִׁבְעִיעִית יֵצֵא לַחֲפְשִׁי
נֹתֵן לְאֲדוֹנוֹ כְּלוּם.

וּשְׁבֹתָהּ הָאָרֶץ שֶׁבֶת לַה',
שֶׁבֶת לַה' מִמָּשׁ. עוֹד פֶּתַח
רַבִּי אֶלְעָזָר, (שמונת כא) כִּי תִקְנֶה
עֶבֶד עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וְגוֹ'. מִשׁוּם שְׁכָל בֶּן יִשְׂרָאֵל
שְׁנַמּוּל, שְׁיֵשׁ בּוֹ רִשְׁם קְדוּשׁ,
יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה בְּשִׁמְטָה, שְׁהֲרִי
שְׁלוֹ הִיא אוֹתָהּ שְׁמִטָה, לְנוּחַ
בָּהּ. וְזוֹ נִקְרָאת שֶׁבֶת הָאָרֶץ,
וְדָאִי חִירוֹת יֵשׁ בָּהּ. מְנוּחָה
בָּהּ. כְּמוֹ שֶׁשְׁבֶת הִיא מְנוּחַת
הַכֹּל, כְּךָ גַם הַשְׁמִטָה הִיא
מְנוּחַת הַכֹּל, מְנוּחָה הִיא שֶׁל
רוּחַ וְגוֹפָא.

בֵּא רְאָה, ה' הִיא מְנוּחַת
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. מִשׁוּם
כְּךָ, ה' עֲלִיוֹנָה, ה' תַּחְתּוֹנָה.
מְנוּחַת הָעֲלִיּוֹנִים, מְנוּחַת
הַתַּחְתּוֹנִים. ה' עֲלִיוֹנָה, שְׁבַע
שָׁנִים שְׁבַע פְּעָמִים. ה'
תַּחְתּוֹנָה שְׁבַע שָׁנִים בְּלִבְדָּן.
זוֹ שְׁמִטָה, וְזֶה יוֹבְלָא.

וּכְשֶׁמְסַתְּפְלִים
הַכֹּל אַחַד. מִשׁוּם כְּךָ וּשְׁבֹתָהּ
הָאָרֶץ, בְּאוֹתָהּ מְנוּחַת הָאָרֶץ
חֲנָם. חֲנָם, מֵהוּ זֶה חֲנָם? שְׁלָא

אָלָא סוּד זֶה פֶּאן לְמַדְנֹו, כְּתוּב (במדבר יא) זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאֵכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם, בְּלֵי בְרָכָה. שְׁלֵא הָיָה עָלֵינוּ בְּמִצְרַיִם הָעֵל שְׁלִמְעָלָה. בֵּא וּרְאֵה, עֲבָדִים פְּטוּרִים מֵעַל הַמְּלָכוֹת שְׁלִמְעָלָה, וְלָכֵן פְּטוּרִים מִן הַמְּצוּוֹת. מַה זֶה עַל מְלָכוֹת שָׁמַיִם? אָלָא כְּאוֹתוֹ שׁוּר שְׁנוֹתָנִים עָלָיו עַל בְּהִתְחַלָּה כִּדִּי לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ טוֹב לְעוֹלָם. וְאִם לֹא מְקַבֵּל עָלָיו אוֹתוֹ עַל, לֹא עוֹשֶׂה דָבָר. כִּף גַּם צָרִיף לְאָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל בְּהִתְחַלָּה, וְאַחַר כִּף שִׁיעֵבֵד בּוֹ בְּכָל מַה שְׁצָרִיף. וְאִם לֹא יְקַבֵּל עָלָיו אֶת ה' בִּירְאָה.

אָלָא דָּא רוּזָא, הֶכָא אוֹלִיפְנָא, כְּתִיב (במדבר יא) זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאֵכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם, בְּלֵא בְרָכָה. דְּלֵא הוּוּה עֵלְנָא בְּמִצְרַיִם עוֹל דְּלֵעִילָא. תָּא חֲזִי, עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מְלָכוֹתָא דְּלֵעִילָא, וְעַל דָּא פְּטוּרִין מִן הַמְּצוּוֹת. מָאִי עוֹל מְלָכוֹת שָׁמַיִם. אָלָא, כְּהֵאִי תוֹרָא דִּיהֲבִין עָלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין לְאַפְקָא מִנֵּיהּ טַב לְעֵלְמָא. וְאִי לֹא קַבִּיל עָלֵיהּ הֵהוּא עוֹל, לֹא עֲבִיד מְדִי. הֶכִי נָמִי אֲצַטְרִיף לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְקַבֵּלָא עָלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתַּר דִּיפְלַח בֵּיהּ בְּכָל מַה דְּאֲצַטְרִיף. וְאִי לֹא קַבִּיל עָלֵיהּ הֵאִי בְּקַדְמִיתָא, לֹא יִיכּוֹל לְמַפְלַח. הֶדָּא הוּוּא דְכְתִיב, (תהלים ב) עֲבָדוּ אֶת יי' בִּירְאָה.

אֶת זֶה בְּהִתְחַלָּה, לֹא יוֹכֵל לְעַבְד. זֶהוּ שְׁכַתוּב, (תהלים ב) עֲבָדוּ

ספר אור הזהר (עמוד 261)

ה) בזכות הזהר תפרח ישועת ישראל

יש לחקר מדוע ספר הזהר הקדוש לא נתגלה בדורות הראשונים, ואיך נתגלה אחר פן בדורות הגרועים מהם וכו', אבל אחר שעבר אלף שנים מהחרבן שנגשלומו שנת ד' אלפים תתכ"ח אז היה יכול לבוא, ובעוונותינו הרבים אשתהי אשתהי, וזה חטא נוסף לכלל, ובפרט על כל חטאים וחלול שמו ויתברך ותורתו ונתגבר על היצר הרע מאד, יען כבר נתפרר הרבה, ועתה הבררה ברגלים, וכמו שכתוב: בעקבות משיחא חצפה יסגא, שהוא התאוה שמתגברת בראותה כי פלטה אליה רעה, וכמו שבאר בארץ רבינו האר"י זכר צדיק לברכה, ומתגברת להחטיא, אבל בשל פחה בענין הרעות ותקף הצרות, כי כבר הברר הרבה כאמור מפי כבוד האר"י זכר צדיק לברכה, ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחרבן נתגלה אור הזהר להגן על הדורות, ושאם נזפה לעסק בסתרי תורה פדת מה לעשות, בזכות זה תפרס ישע ישועת ישראל.

(חיד"א מערכת גדולים א' ר"ט)

מהרבי שמעון בן יוחאי ואילך התחיל להתנוצץ שני אלפי ימות המשיח, ומהפעל שם טוב ואילך התחיל להתנוצץ התגלות המשיח. (רבי ישראל דוב מולעדניק, שארית ישראל שער ההתקשרות, דף י"ב טור ד')

ו) על ידי הזהר יתבטלו כל הקלפות

וזהו דרש דרש משה, הינו בשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שלמה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

(דגל מחנה אפרים, פרשת שמני)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קח ע"א-ב
סוד יראת ה' וקבלת עול מלכות שמים

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים ב) עֲבְדוּ אֶת יי' בִּירָאָה.

מֵהוּ בִּירָאָה. כִּמָּה דַּאתְּ אָמַר (תהלים)

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי'. וְדָא מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וּבְגִין כִּד עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְעַל דָּא הָאִי

בְּקַדְמִיתָא הוּא דְכָלָא. מָאן אוֹכַח. תְּפִלָּה,

בְּקַדְמִיתָא שֶׁל יַד. בְּגִין דְּבַהֲאִי עָיִיל לְשֹׁאֵר קְדֻשָּׁה.

וְאִי הָאִי לָא אֲשַׁתְּכַח לְגַבִּיָּה, לָא שְׂרִיא בִּיהַ קְדֻשָּׁה

לְעֵילָא, בְּגִין כִּד (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אֲהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ

וְגו' כְּתִיב.

וְהָאִי עוֹל לָא שְׂרִיא, בְּמָאן דְּאִיהוּ כְּפִית בְּאַחֲרָא.

וְעַל דָּא עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וְאִי מֵהָאִי עוֹל פְּטוּרִין, מְכָל שְׂאֵר פְּטוּרִין. דְּהָא

שְׂאֵר לָא שְׂרִיא עָלֶיהָ דְּבַר גִּשׁ, עַד דְּאֲשַׁתְּכַח גַּבִּיָּה

בְּהָאִי עוֹל. וּבְגִין כִּד הוּוּ אֶכְלִי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם

חֲנָם. אוֹף הָכָא יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חֲנָם. דְּהָא עֲבָדָא

הָוָה, וְכָל מַה דְּעֵבִיד, חֲנָם הוּא, בְּלָא עוֹל מַלְכוּת

שָׁמַיִם. וְאִף עַל גַּב דְּחֲנָם הוּוּ עוֹבְדוּהִי יֵצֵא

לְחַפְּשֵׁי, וִיְהִי לִיהַ גַּבִּיָּה.

זֶהוּ שְׁכָתוּב, (תהלים ב) עֲבְדוּ

אֶת ה' בִּירָאָה. מַה זֶה

בִּירָאָה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קיא)

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', וְזוֹ

מַלְכוּת שָׁמַיִם. וּמְשׁוּם כִּד, עַל

מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְעַל כִּד זֶה הִיא

הִירָאשִׁית שֶׁל הַכֹּל. מִי

מוֹכִיחַ? תְּפִלָּה, בְּהִתְחַלָּה שֶׁל

יַד, מְשׁוּם שֶׁבְּזֶה הוּא נִכְנָס

לְשֹׁאֵר הַקְּדוּשָׁה. וְאִם זֶה לָא

נִמְצָא אֲצֵלוֹ, לָא שׁוֹרָה עָלָיו

קְדֻשָּׁה לְמַעְלָה, מְשׁוּם זֶה

כְּתוּב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא

אֲהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'.

וְהָעַל הַזֶּה לָא שׁוֹרָה בְּמִי

שְׁכָפוֹת לְאַחַר, וְעַל כֵּן

עֲבָדִים פְּטוּרִים מֵעַל מַלְכוּת

שָׁמַיִם. וְאִם מֵהָעַל הַזֶּה הֵם

פְּטוּרִים, מְכָל הַשְּׂאֵר הֵם

פְּטוּרִים, שְׁהָרִי הַשְּׂאֵר לָא

שׁוֹרָה עַל הָאָדָם, עַד שֶׁנִּמְצָא

עֲמוֹ הָעַל הַזֶּה, וּמְשׁוּם זֶה הָיוּ

אוֹכְלִים יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם

חֲנָם. אִף כָּאן יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי

חֲנָם, שְׁהָרִי עֲבָד הָיָה, וְכָל

מַה שֶׁעָשָׂה - חֲנָם הוּא, בְּלִי עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְאִף עַל גַּב שְׁחָנָם הָיוּ מַעֲשָׂיו - יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי

וְתִהְיֶה לוֹ מְנוּחָה.

לְבַתָּר דְּאִיהוּ בְּחִירוֹ, וְאִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ נְיִחָא, יְהִיבִין
עָלֶיהָ עוֹל, מִהֵהוּא אַתְר דְּאַפִּיק לִיה
לְחִירוֹ. וְאִי בַר נָשׁ יִסְרַב לְמִיפִק לְחִירוֹ, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר וְאִם אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי וְגו' .
הָא וְדִאי פְּגִים לִיה לְהֵאֵי אַתְר, דְּשָׁבִיק עוֹל
מְלֻכוּתָא דְלַעִילָא, וְנָטִיל עוֹל דְּמֵאֲרִיָּה. וְעַל דָּא
מַה כְּתִיב, וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל
הַדֵּלֶת וְגו' . וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים. אֶל
הָאֱלֹהִים סְתָם. לְגַבֵּי הַהוּא אַתְר דְּפְגִים לִיה דְּהָכִי
נָמִי אֱלֹהִים אֶקְרִי.

וְלֹאֲזַן אַתְר יִתְקַרֵּיב לְגַבֵּיָּהּ. אֶל הַדֵּלֶת אוֹ אֶל
הַמְּזוּזָה. ^(דף ק"ח ע"ב) פְּגִין דְּהֵאֵי אַתְר פְּתַחָא
הוּא דְלַעִילָא, וּמְזוּזָה אֶקְרִי, וְהָא אַתְמַר. וְכִיּוֹן
דְּאִיהוּ אַכְּוֹן לְאַפְגָּמָא לְהֵאֵי אַתְר, הַהוּא פְּגִימוֹ
אִשְׁתַּאֲר בְּהֵדִיָּה בֵּיהּ פְּגוּפִיָּה הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ בַּמְרָצַע וְעֶבְדוֹ לְעוֹלָם. יְהוּ
עֶבְדָא תַּחַת רַגְלוֹי דְּמֵאֲרִיָּה, עַד שְׁתָּא דְיוֹבְלָא.

אֶת אֲזָנוֹ אֲמַאי. הָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל שְׁמִיעָה תְּלִי
בְּהֵאֵי אַתְר, עֲשִׂיָּה לַעִילָא. וּבְגִין דִּישְׂרָאֵל כַּד
קְרִיבוּ לְטוֹרָא דְסִינַי, וְהוּוּ בְּרַחֲמֵימוּ דְלַבִּיָּהּ
לְאַתְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אֶקְדִּימוּ עֲשִׂיָּה

אֲבָל שְׁמִיעָה תְּלוּיָהּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה, עֲשִׂיָּה לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם
שִׂישְׂרָאֵל, כְּשֶׁקְרָבוּ לְהַר סִינַי.

לְאַחַר שְׁהוּא בְּחֵרוֹת
וְנִמְצָאת בּוֹ מְנוּחָה, נוֹתְנִים
עָלָיו עוֹל, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם
שְׁהוּצִיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת. וְאִם
בֶּן אָדָם יִסְרַב לְצִאת לְחֵרוֹת,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְאִם אָמַר יֹאמַר
הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי וְגו' ,
הֲרִי בּוֹדְאֵי פְּגָם אֶת אוֹתוֹ
מְקוֹם, שְׁעֵזֵב עַל מְלֻכוֹת
שְׁלַמְעֵלָה וְלָקַח אֶת עַל
אֲדוֹנוֹ. וְעַל זֶה מַה כְּתוּב?
וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדֵּלֶת וְגו' .
וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים,
אֶל הָאֱלֹהִים סְתָם, אֶל אוֹתוֹ
הַמְּקוֹם שְׁפָגַם אוֹתוֹ שְׁגָם כֵּן
נִקְרָא אֱלֹהִים.

וְלֹאֲיִזָּה מְקוֹם יִקְרַב אֵלָיו?
אֶל הַדֵּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה.
מִשׁוּם שְׁהַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא
הַפְּתַח שְׁלַמְעֵלָה, וְנִקְרָא
מְזוּזָה, וְהֲרִי נִתְבָּאֵר. וְכִיּוֹן
שְׁהוּא הַתְּכּוֹן לְפָגָם אֶת
הַמְּקוֹם הַזֶּה, אוֹתוֹ פְּגָם
נִשְׁאָר עִמּוֹ בּוֹ בְּגוּפּוֹ. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ
בַּמְרָצַע וְעֶבְדוֹ לְעוֹלָם. יְהִיָּה
עֶבֶד תַּחַת רַגְלֵי אֲדוֹנוֹ עַד
שְׁנַת הַיּוֹבֵל.

לְשִׁמְיָעָה, דְּהָא שְׁמִיָּעָה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר עֵשִׂיָּה. שְׁמִיָּעָה בְּהָא שְׁמִיָּטָה תְּלִיָּא. וְעַל דָּא הוּא פְּגִים לְהָא שְׁמִיָּעָה, יתְּפִגִים שְׁמִיָּעָה דִּילֵיהּ, וְיִשְׁתַּאֲר פְּגִימוּ בֵּיהּ. וְלֹא יִשְׁתַּאֲר הוּא עֲבָדָא לְמֵאֲרִיָּה, עַד דִּיתְקַרְב לְהֵהוּא אֲתֵר דְּפְגִים, וְיִתְּפִגִים הוּא קְמִיָּה, וְיִשְׁתַּאֲר בֵּיהּ הֵהוּא פְּגִימוּ. וּבְגִין כֶּךָ, וְהִגִּישׁוּ אֲדָנֵינוּ אֶל הָאֱלֹהִים סְתָם, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. וְעַל דָּא, וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיְיָ.

הָאֱלֹהִים סְתָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. וְעַל זֶה, וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַה'.

ספר אור הזהר (עמוד 263)

– פֶּרֶק ו –

אֲפֹשֵׁר לְאָדָם שִׁיְהִיָּה בְּקִי בְּשׁ"ס וּפּוֹסְקִים וּבְאוֹתוֹ זְמַן עִם הָאָרֶץ גָּמוֹר
(א) הַלְמוֹד בְּכַתְבֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לֹא יִהְיֶה מִפְּנֵי הַחֲקִירָה, אֲלֵא לְהַאִיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר צַח וּמִצְחָצַח

בְּנֵי וְאֲחֵי, תְּרַגְּלוּ עִצְמְכֶם לְלַמֵּד בְּדִבְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׁקְדָּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אוֹר הַזֶּהָר מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ לֹא רָאָה מְאוּרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טַעַם טַעַם הַתּוֹרָה. וְעוֹד, שֶׁהוּא מִטְהַר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתַיִם סְגֻלָּה וְתַקוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבִפְרָט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמַּשׁ מִכָּל פְּגָם וּסְיָג וְחֻלְאָת.

וּפְרוּשׁ הַמְקַדֵּשׁ מְלֶךְ, פְּרוּשׁ שְׁלוֹ הוּא פְּרוּשׁ טוֹב, וְכֵן כָּל סִפְרֵי הַסֵּפֶר וְרֵאשִׁינֵי לְלַמֵּד בְּהֵם, וְכֵן כַּתְבֵי מֶרֶן הָאֲר"י לֹא יִהְיֶה לְמוֹדוֹ בְּהֵם שִׁיְהִיָּה חוֹקֵר וּמְקַבֵּל, אֲלֵא לְהַאִיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר צַח וּמִצְחָצַח אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק לְהַדְלִיק נַפְשׁוֹ הַמְשַׁכֵּלֶת וּבִקְדוּשָׁה וְטְהוּרָה לִיעוֹל בְּלֹא כְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְּאֲתֵי, מִשּׁוּם דְּתַמְן שְׁאֵלְתָא שְׂאִיל לְנָא, וְחֻכְמָה בְּעִין מִיָּנִיָּה, וְעַקֵּר הַלְמוֹד לְאַנְהָרָא עַל הַנֶּפֶשׁ, כְּמִבְּאֵר בּוֹזֵהָר וְאַתְנַהֲרִין בְּאִלְיִן מְלִין אֲתַנְהִירוּ בְּשִׁלְמוֹתָא כְּמָא דְּאַצְטְרַד, וְרַבֵּי אַבְבָּא אֲתַלְהִיטוּ אֲנַפּוּי כְּנֹרָא, זֶהוּ עַקֵּר הַלְמוֹד הַמְּאִירוֹת עֵינַיִם וּמְשִׁיבוֹת נֶפֶשׁ.

אַבְל אֵל תְּדַמֵּי בְּנַפְשׁוֹ שׁוּם צִיּוֹר וְהַשְּׁגָה לִיתְּפִס אִיזָה מֵהוּת בְּסִפְרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, אֲלֵא יִדְעוֹת מְצִיאוֹתָן וְלֹא מֵהוּת כָּלֵל בְּשׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלֵל חֲלִילָה וְחֲלִילָה. וְכִבְר הָאֲרַכְנֵנוּ בְּסִפְרֵנוּ נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ דִּי וְהוֹתֵר וּמִשְׁם מֶרֶן הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֵל יִפְתּוֹךְ רַמֵּי הַקּוּמָה קְרוּאֵי הַשְּׂאוֹל הָאוּמְרִים כִּי שֵׁם בְּמָקוֹם הַנְּאֻצְלִים הַעֲלוּנִים יֵשׁ אִיזָה תְּפִיסָה לְהַשִּׁיג שׁוּם מֵהוּת וּמְרֵאוֹת וּגְוִנִים אוֹ שׁוּם הַשְּׁגָה וְצִיּוֹר בְּחוּשׁ הַנְּשָׁמִי, עֵבֶר עַל נַפְשׁוֹ הַמִּים הַיְּדוּנִים, דְּבָרוּ בְּחוּשׁ הַנְּשָׁמִי שׁוּם עֲנֵן הַשְּׁגָה וְצִיּוֹר בְּמְרֵאוֹת עֲלוּנִים, רוּאָה וְאִינוּ נְרָאָה, הַמְתַּנְּאָה עַל כָּל גְּאָה, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, לִית אֲתֵר פְּגוּי מִיָּנִיָּה, עֲנֵן שֵׁם הַיִּטְב. וְעַקֵּר לְמוֹד שֶׁל סִפְרֵים הַפְּנִימִיּוֹת שְׁעָרֵי אוֹרָה, עֵץ הַחַיִּים וּפְרֵי עֵץ חַיִּים, זֶהָר רְקִיעַ, קוֹל בְּרַמְהָ, לְקוּטֵי תוֹרָה, אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, אוֹצְרוֹת חַיִּים, מְבוּא שְׁעָרִים.

(הַקְּדַמַּת סֵפֶר צִי עֲדוּן עַל מְשִׁנִּיּוֹת)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קי ע"ב
סוד השגחה פרטית ובטחון

וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל וְגו', (ויקרא כה) רַבֵּי יְהוּדָה
פְּתַח, (תהלים זז) בְּטַח בְּיָי' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ
וְרֵעָה אַמוּנָה. לְעוֹלָם בַּר נָשׁ יֵהָא זְהִיר בְּמֵאֲרִיָּה,
וַיִּדְבֶּק לְבִיָּה בְּמֵהִימְנוּתָא עֲלָתָה, בְּגִין דִּיהוּי שְׁלָיִם
בְּמֵאֲרִיָּה. דְּכֹד יֵהוּי שְׁלָיִם בֵּיָה, לָא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא
לִיָּה כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָּא חֲזִי, בְּטַח בְּיָי' וַעֲשֵׂה טוֹב, מָאִי וַעֲשֵׂה טוֹב.
אַלָּא הָכִי תַנִּינן, בְּעוֹבְדָא דְלַתְתָּא, יתְעַר
עוֹבְדָא דְלַעִילָא. וְהָא אוֹקְמוּהָ, וַעֲשִׂיתֶם אוֹתֶם,
כְּבִיכּוֹל, אַתּוֹן תַּעֲבְדוּן לְהוֹן, בְּגִין דְּבַהּהוּא
אַתְעֵרוּתָא דְלִכּוֹן דְאַתּוֹן עֲבַדִּין לְתַתָּא, אַתְעַר
לַעִילָא וְעַל דָּא וַעֲשֵׂה טוֹב כְּתִיב, וְאִין טוֹב, אַלָּא
צְדִיק, דְכְּתִיב (ישעיה ג) אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. כִּיּוֹן
דְאַתּוֹן עֲבַדִּין הָאִי, וְדָאִי הָאִי טוֹב יתְעַר, כִּדִּין שְׂכָן
אֶרֶץ וְרֵעָה אַמוּנָה, וְכָלָא חַד.

שְׂכָן אֶרֶץ, אֶרֶץ עֲלָתָה. דְהָא לִית לָךְ בְּעַלְמָא,
דִּיכּוֹל לְמִשְׁרֵי בַהֲדָה, עַד דִּיתְעַר הָאִי טוֹב
לְגַבְהָ, כִּיּוֹן דִּיתְעַר לִיָּה, כְּבִיכּוֹל הוּא עֲבִיד לִיָּה,

שְׂכָן אֶרֶץ, אֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהָרִי אִין לָךְ בְּעוֹלָם שְׂיִכּוֹל לְשָׂרוּת עֲמָה עַד שְׂיִתְעוֹרֵר הַטּוֹב
הַזֶּה אֵלֶיָּה. כִּיּוֹן שְׂמַעוֹרֵר אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ, וְאִז שְׂכָן אֶרֶץ, שְׂרָה בְּתוֹכָהּ וְאֹכַל

וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל וְגו'.
רַבֵּי יְהוּדָה פְּתַח, (תהלים לז)
בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן
אֶרֶץ וְרֵעָה אַמוּנָה. לְעוֹלָם
יֵהִיָּה בֶן אָדָם זְהִיר בְּרַבּוֹנוֹ,
וַיִּדְבֶּק לְבֹו בְּאַמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
כְּדִי שְׂיֵהִיָּה שְׁלָם עִם רַבּוֹנוֹ.
שְׂכַשְׂיֵהִיָּה שְׁלָם עִמוֹ, לָא
יִכְלֹו לְהַזִּיקוֹ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

בָּא רָאָה, בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה
טוֹב, מַה זֶּה וַעֲשֵׂה טוֹב? אַלָּא
כְּךָ שְׁנִינן, בְּמַעֲשֵׂה שְׁלַמְטָה
מִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה שְׁלַמְעָלָה.
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתֶם
- כְּבִיכּוֹל אֹתֶם תַּעֲשׂוּ אוֹתֶם,
מִשׁוּם שְׂבִאוּתָהּ הַתְעוֹרְרוּת
שְׁלַכְכֶם שְׂאֹתֶם עוֹשִׂים לְמַטָּה,
מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה, וְעַל זֶה
כְּתוּב וַעֲשֵׂה טוֹב, וְאִין טוֹב
אַלָּא צְדִיק, שְׂכַתּוּב (ישעיה ג)
אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. כִּיּוֹן
שְׂאֹתֶם עוֹשִׂים אֶת זֶה, וְדָאִי
שְׂהַטּוֹב הַזֶּה יתְעוֹרֵר, וְאִז
שְׂכָן אֶרֶץ וְרֵעָה אַמוּנָה, וְהַכֹּל
אַחַד.

פְּרִיָה, הַשְׁתַּעֲשַׁע עִמָּה. וְרַעַה
אֲמוּנָה, זֹו אֶרֶץ, וְהַכֹּל אֶחָד,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צב)
וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וְרַעַה
אֲמוּנָה, הַנְּהִיגָה בְּכֹל רְצוֹנְךָ.

וְאִם לֹא תִתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּה,
הַטּוֹב הַזֶּה מִתְרַחֵק מִמֶּנָּה,
וְאֵל תִּתְקַרֵב אֵלֶיָהּ, אֵל
תִּתְקַרֵב לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן אֵשׁ
יִקְדָּת. וְאִם תִּקְרַב אֵלֶיָהּ -
בְּפֶחַד, כְּמִי שֶׁפּוֹחַד מִן הַמּוֹת,
שֶׁהֲרִי אִזּוּ הָאֵשׁ דּוֹלֶקֶת
וְשׁוֹרֶפֶת אֶת הָעוֹלָם
בְּשִׁלְהוֹבוֹתֶיהָ. וְכִיּוֹן

שֶׁמִּתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּה הַטּוֹב הַזֶּה,
אִזּוּ הוּא שׁוֹרֵה בְּתוֹכָהּ, וְאִתָּהּ
אֵל תִּפְחַד מִמֶּנָּה. אִזּוּ - (איוב כב)
וְתִגְזֹר אֲמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל
דְּרָכֶיךָ נִגָּה אֹר.

בֹּא רֵאֵה, בְּנֵי הָאֲמוּנָה
מִנְהִיגִים אֶת זֹאת לְרְצוֹנָם
בְּכֹל יוֹם. מִי הֵם בְּנֵי
הָאֲמוּנָה? אוֹתָם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים
הַטּוֹב הַזֶּה כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא חָס
עַל שְׁלוֹ, וַיִּוָּדְעִים שֶׁהֲרִי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ
יֹוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא)
יֵשׁ מִפְּזֹר וְנוֹסֵף עוֹד. מָה

הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁזֶה מִתְעוֹרֵר בְּרִכּוֹת כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא יֵאמַר: אִם אֵתָּן אֶת זֶה עַכְשָׁו, מָה אֶעֱשֶׂה
לְמַחֵר? אֵלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ בְּרִכּוֹת עַד בְּלִי דֵי, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהָ.

וְכִדִּין שֶׁכֵּן אֶרֶץ, שְׂרִי בְּגוֹוָה, אֵיכּוֹל אֵיבָה,
אֲשֶׁתַּעֲשֶׂע בַּהֲדָה. וְרַעַה אֲמוּנָה, דָּא אֶרֶץ וְכֹלֵא
חַד כְּמָה דֵּאתָ אֲמַר (תהלים צב) וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת.
וְרַעַה אֲמוּנָה, הֲוֵי דְבַר לָהּ בְּכֹל רְעוּתְךָ.

וְאִי לֹא תִתְעַר לְקַבְּלָהּ, הֵאִי טוֹב אֶתְרַחֵק מִנָּה,
וְלֹא תִקְרַב בַּהֲדָה, לֹא תִקְרַב לְגוֹ אֶתוֹן נוֹרָא
יְקִידָתָא, וְאִי תִקְרַב בַּהֲדָה, בְּדַחִילוֹ, כְּמָאן דְּדַחִיל
מִן מוֹתָא. דְּהֵא כִּדִּין נוֹרָא דְלִיק, וְאוּקִיד עֲלֵמָא
בְּשִׁלְהוֹבוֹי. וְכִיּוֹן דֵּאתְעַר לְקַבְּלָהּ הֵאִי טוֹב, כִּדִּין,
שְׂאֲרֵי בְּגוֹוָה, וְלֹא תִדַּחַל מִנָּה אֲנָתָּ, כִּדִּין, (איוב
cb) וְתִגְזֹר אֲמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגָּה אֹר.

תָּא חֲזִי, בְּנֵי מְהִימְנוּתָא מְדַבְּרֵי לְהֵאִי לְרְעוּתָהוֹן
בְּכֹל יוֹמָא. מָאן אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. אֵינּוֹן
דְּמִתְעַרֵי הֵאִי טוֹב לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא חָס עַל דִּילֶיהָ,
וַיִּוָּדְעֵי דְהֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיהַ יְתִיר. כְּמָה
דֵּאתָ אֲמַר, (משלי יא) יֵשׁ מִפְּזֹר וְנוֹסֵף עוֹד. מָאִי
טַעַמָּא. בְּנִין דְּהֵאִי אֶתְעַר בְּרִכָּאן לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא
יִימָא אִי אֵתָּן הֵאִי הַשְׁתָּא, מָאִי אֶעֱבִיד לְמַחֵר.
אֵלֹא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיהַ בְּרִכָּאן עַד בְּלִי
דֵי, כְּמָה דֵּאוּקְמוּהָ.

וּבְגִין כֶּךָ, וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית
וְגו', מַה כְּתִיב. וְצוֹיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם
בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂת אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים.
וְעָשִׂת, וְעָשִׂתָּה מִיְבֵיעִי לִיָּהּ, מָאִי וְעָשִׂת. אֲלֹא
לְאַפְקָא ה', דְּאִית לָהּ שְׂמִטָּה וְנִיחָא, וְלֹא עָבִיד
עֲבִידָתָא. כְּתִיב (שְׁמוֹת טו) רְאוּ כִי יִי' וְגו' נוֹתֵן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יּוֹמִים וְגו', כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְצוֹיְתִי
אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

וּמִשּׁוֹם כֶּךָ, וְכִי תֹאמְרוּ מַה
נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת וְגו',
מַה כְּתוּב? וְצוֹיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי
לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂת
אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים.
וְעָשִׂת?! וְעָשִׂתָּה הֲיֵה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת! מַה זֶה וְעָשִׂת? אֲלֹא
לְהוֹצִיא ה', שְׁיִישׁ לָהּ שְׂמִטָּה
וּמְנוּחָה וְלֹא עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה.
כְּתוּב (שְׁמוֹת טו) רְאוּ כִי ה' וְגו',
נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם
יּוֹמִים וְגו'. כְּגוֹן זֶה, וְצוֹיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 264)

ב) אֲפֹשֶׁר לְאָדָם שִׁיחִיָּה בְּקִי בַש"ס וּפּוֹסְקִים וּבְאֹתוֹ זְמַן עִם הָאָרֶץ גְּמוּר

או יאמר, איזהו חכם, כמבאר בספר הקנה שאפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור, עם נבל דקבילו אוריתא שהוא נבולות חכמה שלמעלה תורה, ואינו לומד ברזין דאוריתא שהוא חיות הפנימי של התורה, ומי שהוא למדן מפלג בקי בכל התורה ועוסק בפלפול של הכל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשיג נעם ערבות ידידות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשיג אם לא בהסיר ממנו כל אות הזמן וערבות המרגש, וללמד בספר הזהר ובכתבי מרן אלקי האר"י, בעץ חיים ופרי עץ חיים ושער היחודים, במתיקות ונעם זו השכינה שזה יקרא חכם, אבל למדן לפלפל בפלפול של הכל ומקים המצוות באבנים על ראשו, זה נקרא נבל ולא חכם דקבילו אוריתא ולא חכימו.

ולכן בני אחי, אל ירע לבכם לומר לכשאפנה מכל מדות רעות ותאוות רעות אשנה, שמא לא תפנה ותלך בבושה וכסופא דאנפין לעולם עליון, כי אין לך חיים בעולם הזה ובעולם הבא אלא בלמוד גמרא ופוסקים עם חכמת הזהר וכתבי מרן אלקי האר"י, על פי הקדמות מרן אלקי הרב ישראל בעל שם טוב זכר צדיק לברכה, וזה ישג לך לכשתתאבק בעפר רגלי צדיקים בעקבי הצאן, נדושין בעקב, ובעיון בספרי הגדול.

ואל תחוש על שיעבר עליך נסיונות מרורים לשעתן ומתוקים אחר כך, ודבק נפשך תמיד לפי השגתך בספר הזהר ובכתבי מרן האר"י מאד ביראה ואהבה והכנעה, שלא תהיה בונתך חלילה להיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה זרה ממש, כי די בחסרון השלמות זה שתעסק בה מצד ערבות ידידות נעימות חביבות דבקות נעם זו השכינה, כי באמת העקר הוא לעשות רצון בוראו ונחת רוח לפניו, אף שהוא בקטנות גמור, עפר ואפר, אין ממש, ויסור ממנו כל המחשבות הטורדות וידבק נפשו לאור עליון אל עולם ברוך הוא וברוך שמו לעשות נחת רוח, כתולע קטן הרוחש על הארץ אף שיהיה לך טעות, אף על פי כן הוא טוב.

ולכן אחי ובני נפשות יקרות, מחכמה סתימאה הנדושין בעקב חסידי עליון, גבוהים ורמים, תדבקו נפשכם בספר הזהר, תקונים, זהר חדש, עץ חיים, פרי עץ חיים, מבוא שערים, אוצרות חיים, שערי היחודים, ארבע מאות שקל בסף, זהר רקיע, קול ברמה, לקוטי תורה, ויחקקו על לוח לבכם ובהכנעה גדולה ובאהבת ישראל.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קי ע"ב קיא ע"א
צדקה מצלת ממות

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִילי בְּאַרְחָא, פְּגָעוּ
בְּהֵוּא טוֹרָא, אֲשַׁפְּחוּ תְּרֵי גַבְרֵי דְהוּוּ אֲזִילי,
אֲדִהְכִי חָמוּ חַד בַּר נָשׁ דְּהָוָה אֲתִי, וְאָמַר לוֹן,
בְּמָטוּ מַצִּיכּוּ, הָבוּ לִי מְזוּנָא פְּתָא דְנֶהְמָא, דְּהֵנִי
תְּרִין יוֹמִין דְּתַעֲיָנָא בְּמַדְבְּרָא, וְלֹא אֶכְלָנָא מְדִי.
אֲשַׁתְּמִיט חַד מֵאֵינוֹן תְּרֵי גַבְרֵי, וְאֶפִּיק מְזוּנִיָּה
דְּאִיהוּ אֵיִיתִי לְאַוְרְחָא, וְיִהִיב לִיָּה, וְאָכִיל וְאֲשַׁקִּי
לִיָּה. אָמַר לִיָּה חֲבֵרִיָּה, מַה תַּעֲבִיד מִן מְזוּנָא, דְּהָא
אֲנָא דִּידִי אֶכְלָנָא. אָמַר לִיָּה, וּמָה עָלִי דִּידָךְ, אֲנָא
אֲזִיל, יְתִיב גַּבִּיָּה הֵהוּא מְסַכְּנָא, עַד דְּאֶכַּל כָּל מַה
דְּהָוָה גַּבִּיָּה, וְהֵהוּא נֶהְמָא דְּאֲשַׁתְּאָר, יְהִיב לִיָּה
לְאַוְרְחָא, וְאֲזִיל לִיָּה.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, לָא בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמִלָּה
דָּא יִתַּעֲבִיד עַל יָדוֹן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי דִּילְמָא
דִּינָא אֲתַגְזֹר עַל הֵהוּא בַר נָשׁ, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְזַמְנָא קַמִּיָּה הָאִי, בְּגִין לְשִׁזְבָּא לִיָּה. עַד דְּהוּוּ
אֲזִילי, לָאָה הֵהוּא גַבְרָא בְּאַוְרְחָא, אָמַר לִיָּה
חֲבֵרִיָּה, וְלֹא ^(דף קר"א ע"א) אֲמִינָא לָךְ דְּלֹא תִתֵּן נֶהְמָא

זֶה פְּדִי לְהַצִּילוֹ. בְּעוֹד שֶׁהֲלָכוּ, הִתְעַיֵף אוֹתוֹ אִישׁ בְּדֶרֶךְ. לָךְ שְׂלֹא תִתֵּן לָחֶם לְאַחֵר? אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הֲרִי מְזוּן עֲמִנּוּ, נִתֵּן לוֹ לְאֶכַּל.

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, פְּגָעוּ בְּאוֹתוֹ
הַר, מְצָאוּ שְׁנֵי גַבְרִים שֶׁהָיוּ
הוֹלְכִים. בֵּין כֶּף רָאוּ אִישׁ
אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וְאָמַר לָהֶם:
בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, תָּנוּ לִי מְזוּן
פֶּת לָחֶם, שֶׁשְׁנֵי יָמִים אֵלֶּה
שִׁתְּעִיתִי בְּמַדְבָּר וְלֹא אֶכְלָתִי
דָּבָר. נִשְׁמַט אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי
גַבְרִים, וְהוֹצִיא מְזוּנוֹ שֶׁהוּא
הֵבִיא לְדֶרֶךְ, וְנָתַן לוֹ וְהֶאֱכִיל
וְהִשְׁקָה אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ:
מַה תַּעֲשֶׂה עִם הַמְּזוּן, שֶׁהָרִי
אֲנִי אֶת שְׁלִי אֲנִי אוֹכֵל? אָמַר
לוֹ: וּמָה עַל שְׁלֶךְ אֲנִי הוֹלֵךְ?
יֵשֵׁב אֲצִלוֹ אוֹתוֹ עָנִי, עַד
שֶׁאֶכַּל כָּל מַה שֶׁהָיָה אֲצִלוֹ,
וְאוֹתוֹ לָחֶם שֶׁנִּשְׁאַר נָתַן לוֹ
לְדֶרֶךְ, וְהִלָּךְ לוֹ.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, לֹא רָצָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁדָּבָר
זֶה יַעֲשֶׂה עַל יְדִינּוּ. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, אוֹלֵי נִגְזֹר דִּין עַל
אוֹתוֹ אִישׁ, וְרָצָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַזְמִין לְפָנָיו אֶת
אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ: וְלֹא אָמַרְתִּי
לָךְ שְׂלֹא תִתֵּן לָחֶם לְאַחֵר? אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הֲרִי מְזוּן עֲמִנּוּ, נִתֵּן לוֹ לְאֶכַּל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הִתְרַצָּה לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַזְכוּת? גִּלְף וְנִרְאָה, שֶׁהָרִי בּוֹדֵאֵי בְּצוּרַת פָּנָיו שֶׁל זֶה, הַדְּפוּס שֶׁל הַמּוֹת נֶאֱחָז, וְרַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַמֵּן זְכוּתוֹ כִּדִּי לְהַצִּילוֹ.

בֵּין כֶּף יֵשֵׁב אוֹתוֹ הָאִישׁ וַיִּשֶׁן תַּחַת אֵילָן אֶחָד, וַחֲבֵרוֹ הִתְרַחַק מִמֶּנּוּ וַיֵּשֶׁב בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא, כָּצֵת נֵשֵׁב וְנִרְאָה, שְׂוֹדַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהִרְחִישׁ לוֹ נֶס. קָמוּ וַחֲכוּ. בֵּין כֶּף רָאוּ צוּרָה אַחַת שֶׁל שְׁלֵהָבוֹת עוֹמֶדֶת לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, אוּי עַל אוֹתוֹ הָאִישׁ, שֶׁעֲכָשׁוּ יְמוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִי אוֹתוֹ הָאִישׁ, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִישׁ לוֹ נֶס. בֵּין כֶּף יָרַד מֵאֵילָן אֶחָד נָחַשׁ אֶחָד וְרַצָּה לְהִרְגוֹ. קָמָה אוֹתָהּ צוּרָה עָלָיו וַהֲרִגְתּוּ. סוֹבְבָה הַצוּרָה בְּרֹאשָׁהּ, וְהִלְכָה לָהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהִרְחִישׁ לוֹ נֶס, וְלֹא תוֹצִיא זְכוּתוֹ מִמֶּנּוּ? בֵּין כֶּף הִתְעוֹרַר אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְקָם וְהִלֵּךְ לוֹ. אֶחָזוּ בּוֹ רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְנִתְּנוּ לוֹ לֶאֱכֹל. אַחַר שֶׁאֲכַל, הָרָאוּ לוֹ הַנֶּס שֶׁהִרְחִישׁ לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְאַחֲרָא. אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הָא מְזוּנָא גַבְּן נִיְהַב לִיָּה לְמִיכַל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי תְּבִיעִי לְמִיפֹק מִצִּיָּה זְכוּתָא, נְזִיל וְנַחֲמִי, דִּהָא וְדָאֵי בְּקַפְטוּרֵי דְדָא טַפְסָא דְמוֹתָא אֶתְאַחִיד, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא לְזַמְנָא זְכוּתִיָּה, בְּגִין לְשׁוּבִיָּה.

אֲדֵהֲכִי, יְתִיב הֵהוּא בַר נָשׁ, וְנָאִים תַּחּוֹת חַד אֵילָנָא, וַחֲבֵרִיָּה אֶתְרַחִיק מִצִּיָּה, וַיְתִיב בְּדֶרֶךְ אַחֲרָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא, הֲשִׁתָּא נִיְתִיב וְנַחֲמִי, דְּוֹדָאֵי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעִי לְמַרְחָשׁ לִיָּה נִיסָא, קָמוּ וְאוּרִיכוּ. אֲדֵהֲכִי חָמוּ חַד טִיפְסָא בְּשִׁלְהוּבֵי קָאִים גַּבִּיָּה. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, וּוִי עַל הֵהוּא בַר נָשׁ, דִּהֲשִׁתָּא יְמוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זַפְּאָה הֵהוּא בַר נָשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא יִרְחִישׁ לִיָּה נִיסָא. אֲדֵהֲכִי נָחַת מֵאֵילָנָא חַד חוּיָא, וּבְעָא לְמַקְטִלִיָּה. קָם הֵהוּא טַפְסָא עָלֶיהָ וְקַטְלִיָּה. קַסְטָר בְּרִישֵׁיָּה טַפְסָא, וְאִזֵּל לִיָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְלֹא אָמִינָא לָךְ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעָא לְמַרְחָשׁ לִיָּה נִיסָא, וְלֹא תִיפּוֹק זְכוּתִיָּה מִצִּיָּה. אֲדֵהֲכִי אֶתְעַר הֵהוּא בַר נָשׁ, וְקָם וְאִזֵּל לִיָּה. אֶחִידוּ בֵּיה רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וַיְהִיבוּ לִיָּה לְמִיכַל. בְּתַר דְּאֲכַל, אֶחֱוִיָּאוּ לִיָּה נִיסָא דְרַחֲשִׁישׁ לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְנִתְּנוּ לוֹ לֶאֱכֹל. אַחַר שֶׁאֲכַל, הָרָאוּ לוֹ הַנֶּס שֶׁהִרְחִישׁ לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים לז)
 בֶּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן
 אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה. אֲשֶׁר־י
 חִלְקוּ שֶׁל הָאִישׁ שֶׁעוֹשֶׂה טוֹב
 מִשְׁלוֹ, שְׁהָרִי מְעוֹרֵר טוֹב עִם
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבְמָה?
 שְׁכַשְׁצָדָקָה
 מִתְעוֹרֶרֶת, הוּא טוֹב, אִז
 מִתְעוֹרֵר אֵל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל זֶה כָּתוּב (משלי י) וְצָדָקָה
 תִּצְלֵל מִמּוֹת. מָה הַטַּעַם?
 מִשּׁוּם שֶׁצָּדָקָה הִיא עֵץ
 הַחַיִּים, וּמִתְעוֹרֶרֶת עַל אוֹתוֹ
 עֵץ הַמּוֹת, וְלוֹקַח אוֹתָם
 שְׁאֲחוּזִים בּוֹ וּמְצִילֵם מִהַמּוֹת.
 מִי גָרַם לְאוֹתוֹ עֵץ חַיִּים
 שִׁיתְעוֹרֵר לָזֶה? הֲוֵה אוֹמֵר,

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים לז)
 בֶּטַח בַּי' וַעֲשֵׂה טוֹב
 שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה, וּפְאָה חוֹלְקוֹהַ דְּבַר
 נֶשׁ דְּעֶבֶד טוֹב מִדִּידוּהַ, דְּהָא אֲתַעֵר טוֹב בְּכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל. וּבְמָה. בְּצָדָקָה. דְּכִד אֲתַעֵר צָדָקָה, הוּא
 טוֹב כְּדִין אֲתַעֵר לְגַבֵּי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כְּתִיב
 (משלי י) וְצָדָקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּצָדָקָה אֵילָנָא דְּחַיִּי הוּא, וְאֲתַעֵר עַל הַהוּא אֵילָנָא
 דְּמוֹתָא, וְנָטִיל אֵינּוֹן דְּאֲחִידֵן בֵּיהּ, וְשׂוֹיב לֹון מִן
 מוֹתָא. מָאִן גָּרִים לְהַהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאֲתַעֵר
 לְהַאי, הוּי אֵימָא הַהוּא צָדָקָה דְּאִיהוּ עֶבֶד,
 כְּבִיכּוֹל הוּא עֶבֶד לִיהּ לְעֵילָא, כְּמָה דְּאִתְ
 אָמַר (תהלים קי) עוֹשֶׂה צָדָקָה בְּכָל עֵת. וְהָא אֲתַמַּר.

אוֹתָהּ צָדָקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּבִיכּוֹל הוּא עֹשֶׂה אוֹתוֹ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קו) עֹשֶׂה צָדָקָה
 צָדָקָה בְּכָל עֵת. וְהָרִי נִתְבַּאֵר.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 264)

וְהַלְמוּד יְהִיהַ עַל כּוֹנֵה לְהַשִּׁיג עֲרֵבוֹת נַעַם זֵיו הַשְּׂכִינָה וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לֹא—ל עֲלוּן עַל יְדֵי לְמוּד
 זֶה, וְתַשִּׁיג יוֹתֵר מִמְּלֹאכֵי עֲלוּן עַל יְדֵי הַכְּנַעַה. אֲבָל אֵל תְּדַמּוּ בְּנַפְשְׁכֶם חֲלִילָה וְחֲלִילָה שֶׁתַּשִּׁיגוּ אִיזָה
 מַהוּת בְּעֵנִינִים נִסְתָּרִים כְּאַלְהַ, חֲלִילָה, אִף שְׂרָפֵי חַיּוֹת הַקִּדְשׁ וּמִשָּׁה רַבִּינוּ לֹא הַשִּׁיג מַהוּת עֵנִינֵי
 הַסְּפִירוֹת, עַן בְּזֶהָר רְקִי"ע.

וְאֵל יִפְתּוּד, בְּנֵי חֲבִיבֵי, רַמֵּי הַקּוֹמָה קְרוּאֵי הַשְּׂאוּל הַאוֹמְרִים וּמְדַמִּים בְּנַפְשָׁם כִּי שָׁם בְּמִקּוֹם הַנֶּאֱצָלִים
 הָעֲלוּנִים יֵשׁ שׁוּם תְּפִיסָה בְּמַחְשָׁבָה לְהַשִּׁיג דְּרַךְ יְחוּדִים וּמַהוּתֵן מְרֵאוֹת וּגְוִנִים, דַּע, בְּנֵי, שְׁעֵבֵר עַל
 נַפְשָׁם מִים הַיּוֹדוּנִים דְּבִרּוּ דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן עַל אֲדוּנֵי הָאֲדוּנִים, כִּי אֵין שָׁם לֹא מְרֵאָה וְלֹא גּוֹן וְלֹא
 תְּפִיסָה בְּמַחְשָׁבָה בְּעוֹדוֹ מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאֲרוּר הַזֶּה לְבוּשׁ עֲכוּר בְּשֵׁם מַהוּת בְּעֵנִינִים כְּאַלְהַ, רוּאָה וְאֵינוֹ
 נְרֵאָה, מִתְנַאָּה עַל כָּל גְּאִים וּמִשָּׁרָה שְׂכִינְתוֹ עַל דְּבָא וְרוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר כְּאֵין מִמֶּשׁ.

וְאִם תֹּאמַר לְמָה אֶלְמֵד לִיגַע עֲצָמֵי אַחַר שְׁסוּף כָּל סוּף אֵינוֹ יְדוּעַ לִי שׁוּם עֵנִין וְשׁוּם תְּפִיסָה, אֵל תֹּאמַר
 כְּד, אִף שְׂאֵינוֹ יְדוּעַ לְךָ מַהוּת, אֲבָל יְדוּעַ לְךָ מְצִיאוֹתָם שִׁישׁ מְצִיאוֹת אֲוֹרוֹת, וּכְשֹׂאתָה לְוֵמֵד וּמְכוּן
 בְּעֵנִינִים אֵלוֹ, נִתְעוֹרֵר לְמַעֲשֵׂה מְצִיאוֹת אֵלוֹ עֵנִינִים, וּמִשָּׁם נִשְׁפָּע עֲלֶיךָ אוֹר מִתּוֹק לְהַסִּיר מִמֶּךָ כָּל
 בַּחֲנוּף רַע, וְתֹאִיר נַפְשְׁךָ בְּמַעֲלוֹת רְמוֹת בְּעֲרֵבוֹת יְדִידוֹת הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּף, וּבְלִבְךָ
 שִׁיחִיהַ כְּכוֹנֵה טְהוֹרָה בְּלֵב נִכְנַע לֵב אֲמַת בְּלֵי כּוֹנֵת בְּלִתֵּי רְצוּיוֹת שֶׁל שְׂטוּתִים, וְדִי בְּזֶה.

וְזֶהוּ אִיזָהוּ חֶכֶם, וְלֹא נָבֵל, הַלּוֹמֵד מִכָּל צְדִיק, אוֹר זְרוּעַ לְצְדִיק סוּדוֹת וְרִזִּין דְּאוֹרִיתָא.

(נִצְרַח חֶסֶד עַל מִסְכַּת אַבוֹת פְּרָק ד' מִשְׁנָה א')

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קלו ע"ב
קדושת והארת השבת

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כִּד הָוָה סָלִיק מִנְהָרָא בְּמַעְלֵי
שַׁבְּתָא, הָוָה יְתִיב רַגְעָא חֲדָא, וְזָקִיף עֵינָיו,
וְהָוָה חֲדֵי, וְהָוָה אָמַר, דִּיהָוָה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֲדָוָה
דְּמִלְּאָכֵי עֵלְאֵי. אֵלִין סְלָקִין, וְאֵלִין נַחְתִּין. וּבְכָל
מַעְלֵי שַׁבְּתָא, יְתִיב בַּר נָשׁ בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. וְכָאָה
אִיהוּ מָאן דִּידַע בְּרוּזִין דְּמֵאֲרִיָּה.

כִּד נְהִיר יִמָּא בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, סְלִיקוּ דְחֲדָוָה
סְלִיק בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין, בְּנִיחָא בְּחֲדָוָה. כִּדִּין
הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו (תהלים ט)
מִגִּיד הֶרְקִיעַ. מָאן שָׁמַיִם. אֵלִין שָׁמַיִם, דְּשָׁמַא
עֲלָאָה אֲתַחְזִי בְהוּ, דְשָׁמַא קוֹדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּהוּ.

מִסְפָּרִים, מָאֵי מִסְפָּרִים, אִי תִימָא כִּמָּאן
דְּמִשְׁתַּעֵי סְפוּר דְּבָרִים. לָאוּ הָכֵי.
אֵלָא דְנִהְרִין וְנִצְיָצִין בְּנִצְיָצוֹ דְנִהוּרָא עֲלָאָה, וְסְלָקִין
בְּשָׁמַא, דְּכָלִיל בְּנִהִירוֹ דְשְׁלִימוֹ עֲלָאָה.

וּמָאן אִיהוּ סְפוּר. דְּנִצְיָצֵי בְנִהִירוֹ דְשְׁלִימוֹ דְסְפוּר
עֲלָאָה. וּבְגִין כֵּן, סְלָקִין בְּשָׁמַא שְׁלִים,

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה
עוֹלָה מִהֲנִהָר בְּעָרֵב שַׁבָּת,
הָיָה יוֹשֵׁב רַגַע אֶחָד וּמְרִים
עֵינָיו, וְהָיָה שָׂמֵחַ וְהָיָה אוֹמֵר
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאוֹת אֶת
שְׂמֵחַת הַמִּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים,
אֵלֶּה עוֹלָיִם וְאֵלֶּה יוֹרְדִים.
וּבְכָל עָרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם
בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי
שִׂידַע בְּסוּד רַבּוֹנוֹ.

כְּשִׁמְאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת,
עֲלִית הַשְּׂמֵחָה עוֹלָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשְׂמֵחָה.
אִזְ (תהלים ט) הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד
הֶרְקִיעַ. מִי הַשָּׁמַיִם? אֵלּוֹ
שָׁמַיִם שֶׁהֵשֵׁם הָעֲלִיּוֹן נִרְאָה
בָּהֶם, שֶׁהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ רְשׁוּם
בָּהֶם.

מִסְפָּרִים - מַה הֵם מִסְפָּרִים?
אִם תֹּאמַר כְּמִי שֶׁמְדַבֵּר סְפוּר
דְּבָרִים - לֹא כֵן. אֵלָּא
שְׂמֵאִירִים וְנוֹצְצִים
בְּהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל אוֹר עֲלִיּוֹן
וְעוֹלָיִם בְּשֵׁם שְׁכוּלִל בְּאוֹר
שֶׁל שְׁלֵמוֹת עֲלִיּוֹנָה.

וּמָה הוּא הַסְפּוּר? שְׁנוֹצְצִים בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת הַסְפּוּר הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן עוֹלָיִם בְּשֵׁם שְׁלֵם,

וְנִהְיִין בְּנִהְיִירוֹ שְׁלִים, וְנִצְצֵי בְּנִצְצֵי שְׁלִים. אִינְהוּ
 מְנִצְצֵי וְנִהְרֵי בְּגַרְמִייהוּ, מְגוֹ נִהְיִירוֹ דְּנִצְצֵי דְסִפְר
 עֲלָאָה, וְנִצְצֵי וְנִהְרֵי לְכָל סֵטָר וְסֵטָר (נ"א לְכָל כְּבוֹד
 וְכְבוֹד) דְּמִתְדַבְּקוֹן בֵּיהּ, דִּהָא מְנִייהוּ, מִהֵהוּא סִפְרֵי
 וְנִהְיִירוֹ, נִהְיִיר כָּל עֲזָקָא וְעֲזָקָא, וְנִצְצֵי בְּנִצְצֵי, בְּגִין
 דִּבְהָא יוֹמָא מִתְעַטְרֵן שָׁמַיִם, וְסִלְקִין בְּשָׂמָא
 קוֹדֵישָׁא, יְתִיר מִשְׁאָר יוֹמִין.
 שְׂבִיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הַשָּׁמַיִם וְעוֹלָם בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ יוֹתֵר מִבְּשָׂאֵר הַיָּמִים.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֹּהָר (עֵמֻד 264)

(ג) מְצוּהָ לְגַלוּת סִתְרֵי תוֹרָה וְרוֹזִין עֲלִיוֹנִים לְבַעַר קוֹצִים מִן הַכֶּרֶם

כָּל הַמְחַלֵּל, לֹא אָמַר כָּל מִי שְׂאִינוּ מְכַבֵּד, לֹא כִּלְאֵל הוּא, כִּי בְדוֹר הַזֶּה עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא אָמַר מֶרֶן
 הָאֲר"י וְרַבֵּינוּ יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, שְׂמִצּוּהָ לְגַלוּת סִתְרֵי וְרוֹזִין עֲלִיוֹנִים לְבַעַר קוֹצִים מִן
 הַכֶּרֶם. וְלָכֵן אָמַר הַמְחַלֵּל שְׂדוֹרֵשׁ בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹנִים בְּהַשְׁגַּת שְׂכָלוֹ וְלֹא מִמָּה שֶׁנִּתְקַבַּל פֶּה אֵל פֶּה
 מֵאֵלֵיהוּ, אוֹ שְׂמִנְגָלָה רוֹזִין לְרִשְׁעִים וְלֵאנָשִׁים הַהוֹלְכִים אַחַר תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה הַמְנַשֵּׁם, אֲזִי גוֹפּוֹ מְחַלֵּל.

(נוצַר חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנֵה ו')

וְהַלּוֹמֵד זָקוּן, בְּסוֹדוֹת וְרוֹזִין דְּאוֹרֵיִתָּא, רוֹזִין דַּעֲתִיק יוֹמִין, זָקוּן מֵלֵא רַחֲמִים, דּוֹמָה לְדִיו כְּתוּבָה עַל גֵּר
 מְחוּק, שְׂאִינוּ נִחְקַק כָּל כֶּךָ בְּמַחוּ וּמְחֻשְׁבָּתוֹ וְיִכּוֹל לְטַעוֹת בְּהֵם הַרְבֵּה, כִּי נִמְחַק חוּזֵר כּוֹתֵב וְנִמְחַק.
 וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׂבוֹרְחִים מִלְּמַד רוֹזִין שֶׁל מֶרֶן הָאֲר"י וְסֵפֶר הַזֹּהָר אֲשֶׁר הֵם חִינּוּ, וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ
 לִי, בְּעֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים כְּתוּבֵי
 מֶרֶן בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת וְהַקְּדֻמוֹת שֶׁל מֶרֶן הַרְבֵּה יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, וְהֵיוּ מְבַטְלִין
 כָּל הַגּוֹרֹת רַעוֹת, וְהֵיוּ מְמַשִּׁיבִין שְׂפַע וְאוֹר עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, בֵּן הַשְּׂפָעוֹת פְּשִׁטוֹת, בְּנֵי חַיִּי מְזוּנִי,
 טַעְמוֹ וְרֹאֵן כִּי טוֹב הָיְיָ מִמֶּשֶׁ, חַיּוֹת אֲדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְלוּי בְּסֵפֶר הַזֹּהָר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה
 וּבְשִׂמְחָה וּבְנֵעַם וּבִירְאָה וְאֶהְבֶּה כָּל אֶחָד לְפִי הַשְׁגָּתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, וְכָל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים כּוּ'.
 וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הִרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֵּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהָר
 וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בֵּהּ, וְהָיָה יִרְאָת חֶטָּאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקִים.

(נוצַר חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנֵה כ')

בְּהַקְּדֻמַּת אֹרֶז הַחֲמָה כְּתַב שְׁבֵן אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּן יוֹחָאִי בְּעֲצֻמוֹ, שְׂנַעְרִים קַטְנִים יִלְמְדוּ מִסּוֹד הַשֵּׁם,
 עֵין שֵׁם.

– פֶּרֶק ז –

אֹרֶז הַזֹּהָר מְצַנֵּעַ בְּתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים

(א) כָּל דְּבָרֵי הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים יִסְדַּתֶּם בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ מִסּוֹד הַתּוֹרָה

(זֹהָר חֵלֶק א' דָּף ט"ו.)

זֹהָר דִּהוּא נְהִיר לְאוֹרֵיִתָּא.

(שֵׁם דָּף מ"ו.)

וְכָל צְבָאָם דְּאוֹרֵיִתָּא, דְּכִיָּאן דְּאוֹרֵיִתָּא מְסַבְּכֵן דְּאוֹרֵיִתָּא.

רוֹצֵה לֹאמַר, שְׂעַל יְדֵי רוֹזִין דְּאוֹרֵיִתָּא מְפָרְשִׁים וּמְבַאֲרִים עֲנִינֵי הַטְּמָאָה וְהַטְּהָרָה שֶׁל הַתּוֹרָה.

סוֹד הַדְּבוּר מוֹרָה עַל דְּבָרִים פְּרִטִיִּים שְׂאִינוּ מוֹרָה פֶּשֶׁט הַדְּבָר בְּעֲצֻמוֹ.

(אֹרֶז הַחֲמָה לִזְהָר שֵׁם, בְּשֵׁם הַרְמ"ק זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׂלָמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׂלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתֶיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׂלָמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׂלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׂלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׂלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׂמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה,
וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׂלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתֶיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְהִיוּ בְּשְׂלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׂיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׂלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׂלָמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינֹן
סַעֲוֹדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׂלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הוּא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינִי
כֵּן אָמַר, (שְׂמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׂפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

היכל המלך, ושאינו מזרע
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמנים והחגים צריך אדם
לשמח ולשמח את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא
שמח בשבת, אף על גב
שלא נותן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמנים והחגים, שכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחרת,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש
לחדרי, ולמחדרי למספני. ואי הוא חדי
בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא
בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב,
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי
איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא,
לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין
ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה,
נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי.
ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא
ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חרו על חרו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 264)

נשמתא דאורייתא היא עיקרא דכלא אורייתא ממש. (זהר חלק ג' דף ק"ב.)
 רבנן דמתניתין ואמוראין, כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו ליה. (שם דף רמ"ד.)
 מארי קבלה אינון מארי תלמוד. (שם, פרעיא מהימנא, דף רנ"ד.)
 וביה זיהירו מארי מתניתין, בזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני.

(תקוני זהר בהקדמה דף י"ד.)
 או"ר איהו ר"ז כו', דההוא אור דאתמר ביה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, כגוונא דא בגלותא בתראה הזהר ביה היה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא לקים בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

וכילהו גליין לאינון דחמאן באורחא דאורייתא באורח קשומ. (זהר חלק ג' דף ו.)
 ולית לה מלה באורייתא, דלא רשים בה שמה קדישא עלאה, דסתים וגליא. בגיני כף, סתימי דאורייתא, קדישי עליונין ירתין לה, ואתגליא בשאר בני עלמא. (זהר חלק ג' דף ע"ב.)

ב) גליא ורזין דאורייתא יחדו יהיו תואמים

כמה חביבין אינון מלי דאורייתא. דכל מלה ומלה דאורייתא אית ביה רזין עלאין קדישין. והא אתמר דכד יהב קודשא בריה הוא אורייתא לישראל, כל גניזין עלאין קדישין בלהו יהב להו (וכלהו) באורייתא, וכלהו אתיהיבו להו לישראל בשעתא דקבילו אורייתא בסיני. (זהר חלק א' דף קפ"ו.)
 בכל אינון מלין כו' רזין וסטרין באסקופא (נ"א באסקופא) דא, דאיהי מליא מכלא.

(זהר חלק ב' דף פ"ג.)
 ולית לה מלה באורייתא דלאו אית בה רזין עלאין וקדישין, וארחין לבני נשא לאתתקפא בהו.

(זהר חלק א' דף ר"א.)
 כלל הדברים פי גם בפשטים לא נמצא ידעו ורגלינו בלתי סעד המקבלים, ואליהם נכרע אפים ויפתח לנו בכל אלה העינים. (ספר החנוך פרשת תרומה)